तं प्रयान्तमभिद्रुत्य राधेयः कङ्कपत्रिभिः । अभ्यवर्षन्महाराज मेघो वृष्ट्येव पर्व्वतं ।
फुल्लता पङ्कजेनेव वक्त्रेणाभ्युत्स्मयन् बली । आजुहाव रणे यान्तं भीममाधिरथिस्तदा । ५३७५
॥ कर्ण उवाच ॥ भीमाहितैस्तव रणः स्वप्नेऽपि न विभावितः । तद्दर्शयसि कस्मान्मे पृष्ठं पार्थदिदृक्षया ।
कुन्त्याः पुत्त्रस्य सदृशं नेदं पाण्डवनन्दन । तेन मामभितः स्थित्वा शरवर्षैरवाकिर ।
भीमसेनस्तदाह्वानं कर्णेनामर्षयद्युधि । अर्द्धमण्डलमावृत्य सूतपुत्त्रमयोधयत् ।
अवक्रगामिभिर्व्वाणैरभ्यवर्षन्महायशाः । द्वैरथे दंशितं यान्तं सर्व्वशस्त्रविशारदं ।
विधित्सन् कलहस्यान्तं जिघांसुः कर्णमाक्षिणोत् । तांस्तु हत्वेतरान् सर्व्वान् भीमसेनो महाबलः । ५३८०
तस्मै प्रासृजदुग्राणि विविधानि परन्तपः । अमर्षत् पाण्डवः क्रुद्धः शरवर्षाणि मारिष ।
तस्य तानीषुवर्षाणि मत्तद्विरदगामिनः । सूतपुत्त्रोऽस्त्रमायाभिरग्रसत् स महाबलः ।
स यथावन्महाराज विद्यया वै सुपूजितः । आचार्य्यवन्महेष्वासः कर्णः पर्य्यचरद्रणे ।
संरम्भेण तु युध्यन्तं भीमसेनं स्मयन्निव । अवामन्यत राधेयस्तममर्षी वृकोदरं ।
तन्नामृष्यत कौन्तेयः कर्णस्य स्मितमाहवे । युध्यमानेषु वीरेषु पश्यत्सु च समन्ततः । ५३८५
तं भीमसेनः सम्प्राप्तं वत्सदन्तैः स्तनान्तरे । विव्याध बलवान् क्रुद्धस्तोत्त्रैरिव महाद्विपं ।
पुनस्तु सूतपुत्त्रन्तु सुपुङ्खैर्न्निशितैः शरैः । सुमुक्तैश्चित्रवर्म्माणं निर्ब्बिभेद त्रिसप्तभिः ।
कर्णो जाम्बूनदैर्ज्जालैः सञ्छन्नान् वातरंहसः । विव्याध तुरगान् वीरः पञ्चभिः पञ्चभिः शरैः ।
ततो वाणमयं जालं भीमसेनरथम्प्रति । कर्णेन विहितं राजन् निमेषार्द्धाददृश्यत ।
सरथः सध्वजस्तत्र ससूतः पाण्डवस्तदा । प्राच्छाद्यत महाराज कर्णचापच्युतैः शरैः । ५३९०
तस्य कर्णश्चतुःषष्ट्या व्यधमत् कवचं दृढं । क्रुद्धश्चाप्यहनत् पार्थं नाराचैर्म्मर्म्मभेदिभिः ।
ततोऽचिन्त्य महाबाहुः कर्णकार्म्मुकनिःसृतान् । समाश्लिष्यदसम्भ्रान्तः सूतपुत्त्रं वृकोदरः ।
स कर्णचापप्रभवानिषूनाशीविषोपमान् । बिभ्रद्भीमो महाराज न जगाम व्यथां रणे ।
ततो द्वात्रिंशता भल्लैर्न्निशितैस्तिग्मतेजनैः । विव्याध समरे कर्णं भीमसेनः प्रतापवान् ।
अयत्नेनैव तं कर्णः शरैर्भृशमवाकिरत् । भीमसेनं महाबाहुं सैन्धवस्य वधैषिणं । ५३९५
मृदुपूर्व्वं हि राधेयो भीममाजावयोधयत् । क्रोधपूर्व्वं तथा भीमः पूर्व्ववैरमनुस्मरन् ।
तं भीमसेनो नामृष्यदवमानममर्षणः । स तस्मै व्यसृजत्तूर्णं शरवर्षममित्रहा ।
ते शराः प्रेषितास्तेन भीमसेनेन संयुगे । निपेतुः सर्व्वतो वीरे कूजन्त इव पक्षिणः ।
हेमपुङ्खाः प्रसन्नाग्रा भीमसेनधनुश्च्युताः । प्राच्छादयंस्ते राधेयं शलभा इव पावकं ।
कर्णस्तु रथिनां श्रेष्ठश्छाद्यमानः समन्ततः । राजन् व्यसृजदुग्राणि शरवर्षाणि भारत । ५४००
तस्य तानशनिप्रख्यानिषून् समरशोभिनः । चिच्छेद बहुभिर्भल्लैरसंप्राप्तान् वृकोदरः ।
पुनश्च शरवर्षेण छादयामास भारत । कर्णो वैकर्त्तनो युद्धे भीमसेनमरिन्दमः ।
तत्र भारत भीमन्तु दृष्टवन्तः स्म सायकैः । समाचिततनुं सङ्ख्ये श्वाविधं शलभैरिव ।